

רשמה א.ב.

פרוטוקול מספר 1/ד'  
מישיבת הוועדה לעניני פנים  
שהתקיימה ביום ג', א' בחשון תשי"ט - 14.10.1958  
שעה 09.00

משתתפים:

- י. דיפתין - יו"ר
- ד. בר-רב-האי
- ע. דגני
- א. חביבי
- י. ישעייהו
- י. כהן
- ח. לנדאו
- י. רוקח
- י. שופמן

מזמנים:

- מר רוטנברג - משרד הפנים
- מר סילברשטון - משרד הפנים
- מר גדי נשפון - משרד הפנים
- מר רוזנבל - משרד המשפטים
- מר גוטשליך - משרד החקלאות
- מר לויין - משרד החקלאות
- מר ארזי - משרד האוצר

סדר-היום:

1. שונות
2. חוק שינוי תי הכבאות (המשך)

- - - -

היו"ר י. דיפתין: אני פותח את הישיבה.

בדאשית הישיבה אני רוצה להעלות את זכרו של חבר הכנסת אהרן אבנר שנהרג בתקופת היות הכנסת בפגרה (חברי הוועדה מכבדים את זכרו של ה"ב אבנר בקיימה).

1. שונות

היו"ר י. דיפתין: בימי הפגרה קיימנו סיור משותף של חברי ועדות הכספים והכנים בצפון. היה מוסכם לקיים ישיבה משותפת של שתי הוועדות בעקבות הסיור, ישיבה שתהיה מוקדשת לאו דוקא לענינים הכספיים בלבד של הדעות המקומיות, אך הישיבה לא התקיימה. עתה ברצוני להציע שנית ליז'ר ועדת הכספים לקיים את הישיבה, ואם לאו - בקיים כאן דיון בו נשמע את המסרדים המנוגעים בדבר ונגיש את המלצותינו לוועדת הכספים.

י. ישעייהו:

אני מציע שנקבע לנו נושא מצומצם אחד בשטח זה ובו צדדון.

היו"ר י. דיפתין:

אני מציע שנקדיש ישיבה אחת לבירור כללי של בעיית הרשויות המקומיות, ואז נחליט מה הן הבעיות הנוערות הספציפיות שבחן צדדון.

הספציפיות שבחן צדדון.

לאחר אותו סיור שקיימנו הוזמנתי אישית לביקור בעיריית צפת. העירייה טוענת שהיא נמצאת תחת עומס גדול, ומבקשת עזרה בבירור הכללי שבקיים אמסור דו"ח פפורט יותר על בעיות צפת.

כמו-כן קיבלה ועדת הפנים הזמנה לבקר במועצה האזורית מרום-הגליל. לא היה ברור לי אם יש טעם בסיור בוסף בסביבה זו לאחר הסיור שכבר קיימנו. אם יש למועצה האזורית מרום-הגליל בעיות ספציפיות לבירור, לא כדאי להסתייד בכך את הוועדה כולה. אם חברי הוועדה רוצים לסייר

ועדת הפנים - 14.10.58  
היו"ר י. ריפתין:

בכלל. יחד עם זאת, אמרר מי הם החברים המעונינים לבקר במועת מרומ-הגלי  
לבירור הבעיה הספציפית שלהם.

בענין הבריחה מכלא שטה, בשעתו הודיע ראש הממשלה  
שהענין יובא לוועדת הפנים לאחר שהממשלה תסיק את מסקנותיה בנדון. אני  
עומד במגע עם שר המשטרה בענין זה, ואני רוצה להודיע שהוועדה צריכה להיות  
מוכנה לשמוע את הדו"ח באחת מישיבותיה הקרובות. הדו"ח של ועדת החקירה  
פורסם בעתו בנות במלואו, ואין צורך להמציאו לחברים, ואילו את המסקנות של  
הממשלה נשמע בוועדה.

י. רוקח: לידי הגיע דו"ח אחר על ענין כלא שטה, שהוא שונה  
מן הדו"ח הרשמי של ועדת החקירה. אני מבקש אפוא  
להמציא לחברים את הדו"ח הזה.

2. חוק שירותי הכבאות (המשך)

היו"ר י. ריפתין: לפני הפגרה סוכם שהיועצים המשפטיים יכינו נוסח  
סופי של החוק, לאור הדיונים שהתקיימו כאן, וכן  
נוסח משולב לאיחוד החוק הזה עם החוק למניעת שריפות בשדות. נוסף לכך  
קיימת לגבי החוק הזה עוד שאלת המימון שנשארה פתוחה עד כה.

א. נוסח משולב

י. ישעיהו: לפני הפגרה נבחרה לענין זה ועדת משנה שעמדתה בראשו  
אך בימי הפגרה לא הייתי בארץ וועדת המשנה לא פעלה.  
עיינתי בשני החוקים - חוק שירותי הכבאות והחוק למניעת שריפות בשדות -  
ושוכנעתי אישית ששני החוקים אינם יכולים להתקיים בנפרד. אני מציע אפוא  
שתקום ועדת משנה מיוחדת שתציע הצעה סופית לאיחוד החוקים.

ד. בר-רב-האי:

מיוזם שני החוקים מעורר בעיות פרוצדורליות  
מסובכות. הענין לא עמד לדיון בעת הקריאה הראשונה  
בכנסת, וזהו חידוש. הדבר עלול לפתוח פתח מסוכן בעבודת החקירה שלנו.

עכ"פ, אני מציע שוועדת המשנה תציע לנו את מיוזם  
של שני החוקים, ואז נשקול שנית אם הענין הוא נושא חדש או לא.

ח. לנדאו: מתינת מריגורית שני החוקים חופפים, והמיוזם  
הוא ענין של צימוד בלבד.

י. רוקח: אני מקבל את הצעת ח"כ ישעיהו, בתנאי שישיבת ועדת  
המשנה תתקיים עוד בסוף השבוע הזה.

היו"ר י. ריפתין:

אל לנו לשכוח ששני החוקים הללו קשורים בשני משרדי  
ממשלה שונים, והדבר תלוי לא רק בניסוח אלא גם  
במבנהו וכו'. אני מבקש אפוא את חברי ועדת המשנה שיבואו בדברים עם  
משרדי הממשלה ועם השרים הצוגעים בדבר על-מנת שההצעה שתובא אלינו תהיה  
מוסכמת גם ע"י הממשלה.

הד חלט: 1. ועדת המשנה תתכנס עוד בשבוע זה ותביא למליאת  
הוועדה את מסקנותיה בשאלת מיוזם של שני  
החוקים. ועדת המשנה - שתהיה מורכבת מח"כ ישעיהו,  
רוקח ודגני - תבוא בדברים עם השרים ונציגי הממשלה  
הצוגעים בדבר ותביא את הצעת המיוזם על דעתם.

ב. בעיית המימון

היו"ר י. ריפתין: בשאלת המימון דן סעיף 12 של החוק (קודא את הסעיף)  
בשעתו שמענו בענין זה את נציגי חברות הביטוח אשר  
טענו כי, למרות שכתוב בחוק המקורי "כל מבטח", צריך לקרוא זאת "כל  
מבוטח", כי המעמסה תיפול אוטומטית על שכמ המבוטח, ויהיה זה אפוא פרט  
לאלה שאינם זיהדים ואינם מבטחים את עצמם. הצעתם בענין זה היתה שכל בעל

ועדת הפנים - 14.10.58

היו"ר י. ריפתין:

רכוש הנעזר בשירות מכבי האש יהיה חייב בתשלום במקרה של כיכוי שריפה ברכושו. התשלום יהיה בגובה של 5% מערך הנזק שנגרם, מוגבל ב-3,000 ל"י בכל מקרה. עבור נזקים שעד 200 לירות לא יהיה כל תשלום. במקרה של מבוטח תשלם חברת הביטוח את התשלום כמפורט לעיל, נוסף לנזק עצמו.

מר רוטנברג: הממשלה עומדת בעניין המימון על הצעת החוק כפי שהוצעה ע"י הממשלה, ללא כל שינוי.

מר ארזי: משרד האוצר מסתייג מדרכי המימון כפי שהובטחו בחוק זה.

היו"ר י. ריפתין: הנכסיה בוועדה היתה נגד ההצעה של 10% מהפרמיה. עכ"פ, אני מציע לבקש אותה ועדת משנה שקבענו שתבוא בדברים, לקראת הישיבה הקרובה של הוועדה, עם המשרדים הנוגעים בדבר, כולל משרד האוצר, ותביא לנו הצעה גם בעניין המימון.

ד. בר-רב-האי: איזו הצעה אלטרנטיבית למימון יש לשר האוצר, אם לא אותם 10%?

מר ארזי: אנו תומכים בחלק מן ההצעות של חברות הביטוח.

היו"ר י. ריפתין: הנכסיה בוועדה היתה לקבל את הצעתם בדבר 5%.

מר רוטנברג: בשום פנים אינני יכול להסכים לכך שהאוצר יופיע בוועדה ויביע התנגדות בשם משרד האוצר להצעת הממשלה בפניו זה. אני מופיע כאן עכשיו כנציג הממשלה, והפרוצדורה היא שהשר המציע את החוק הוא המופיע כנציג הממשלה. הדבר נדון בממשלה, ואם יש להוצר התנגדות, הוא יכול לפנות לממשלה ולבקש להחזיר את החוק. אם יש פה משאלה מצד חברי הוועדה שהממשלה תתחייב את הצעת חברות הביטוח - זה דבר אחד. עכ"פ, ההוראה שאני קיבלתי היא להציע את ההצעה המקורית של הממשלה.

י. שופמן: הניסוח של הצעת חברות הביטוח אינו ברור. האם 3,000 הלירות הפונדטליים נוגעים לנזק את לסכום התשלום? הדבר חשוב כדי לדעת כיצד הם נגזרים לחישוב הכספי שלהם.

הד חלט: ועדת המשנה שהודון בצינוג שני החוקים הבהוין גם את שארית הניסוח ותביא את התקנותיה לפליאת הוועדה, לאחד שתיים בעניין זה את המשרדים הנוגעים בדבר (כולל משרד האוצר).

ג. נוסח סופי של החוק

מר רוטנברג: את הנוסח הסופי ערכנו בהתאם לפרוטוקולים, אבל נתעוררו מספר שאלות שלא יכולנו להכריע בהן בעצמנו והוחלט להביא זאת להחלטה הוועדה.

בסעיף 10(ג) בנוסח החדש (סעיף 8(ג) בחוברת הפחולה): - הוועדה החליטה שמתצית מחברי הוועדה ימיו נציגי ציבור שייבחרו ע"י רשות הכבאות. כדי לתת ביטוי צבורי להחלטה זו נראה לי שלא כדאי להזכיר את הדבר במפורש. כלומר: אני אגיש לצהרון את הצעת "ציבור", כי מלים אלו עלולות לגרום לבלבול מוחלט. אם ייאמר שמתצית מבין החברים ייבחרו ע"י המועצה המקומית - ברור שיתר החברים ייבחרו ע"י אחרים. כי אם מוסיפים את המלים "נציגי ציבור", צריך להוסיף עודה סעיפים המגדירים מה זה "נציגי ציבור". אותה מטרה תושג אם נשפיע לחלופין את הסיפא של הסעיף.

י. רוקח: אני מתנגד. אם לא ייכתב במפורש - ייבחרו כל חברי הוועדה ע"י אותה רשות. יש מושג ברור מה זה "נציגי ציבור". יש לנו ועדות ציבוריות גם בחוקים אחרים, והדבר ברור.

ד. בר-רב-האי: אני מצטרף להצעה שלא צריך להכניס את המלים "נציגי ציבור", אבל אי-אפשר להשאיר את הסעיף מקוטע, אלא אם כן מאזינים את הסעיפים (ג) ו-(ד): "רשות כבאות תמנה ועדת כבאות, בתנאי שמתצית חבריה יתמנו ע"י מושג הציבוריות".

י. ישעיהו:

השאלה היא מתוך איזה גוף יתמנו יתר חברי הוועדה. הכוונה היא לאנשי ציבור שיש להם זיקה וידיעה בעניני כבאות, ולאנשים שהם תושבי אותה רשות מקומית. אבל אינני מבין מדוע ההדגשה באנשים שהם כשירים לבחור או להיבחר לאותה רשות מקומית.

מר סילברסטון:

משרד הפנים התנסה בצו מסויים שהיה כתוב בו "נציגי ציבור", ולאור פסק-דין שניתן לפני שנתיים הוספנו: אנשים שלדעת השר מייצגים את הציבור. לאור זה יש לי הצעה הנשענת יד חפזית, ויחד עם זה מבטיחה שהאנשים הנוספים הללו לא יהיו מבין חברי המועצה. הצעתי אומרת: שלא מבין חברי המועצה או עובדי המועצה. הנוסח הזה כבר קיים ביחס לוועדות שומה.

הדחלט: לקבל את הצעת מר סילברסטון: "יתר חבריה יתמנו שלא מבין חברי המועצה ועובדיה".

מר רוזנטל:

בסעיף 17 (14) (ב) (המקורי) החליטה הוועדה שגודל הכבאים ושאי לערער על החלטת רשות הכבאות בפני שר הפנים, והחלטת השר תהיה סופית, אבל לא נקבע תוך כמה זמן אפשר להגיש את הערר. הצעתי היא לכתוב: תוך שלושה חודשים, ואני מבקש לכך את הסכמתכם.

הדחלט: לקבל את הצעת מר רוזנטל: גודל הכבאים ושאי לערער על החלטת רשות הכבאות בפני שר הפנים תוך שלושה חודשים מיום קבלת ההחלטה.

מר רוזנטל:

סעיף 22 בנוסח החדש הוא סעיף חדש עליו החליטה הוועדה, בנוגע לכבאי מתנדב שנפגע. לאחר שעיינתי בדבר נראה לי שיש צורך לתאם זאת עם הנומנקלטורה הקיימת בחוקים אחרים, ובייחוד בחוק הביטוח הלאומי. לצורך זה הגענו לנוסח הבא: "כבאי מתנדב שנפגע תוך ועקב מילוי תפקידו, או שחלה עקב מילוי תפקידו, יהיה זכאי לאותם פיצויים שחמת פגיעה או מחלה שנפאי להם כבאי. ולענין זה רואים כמעבידו של הכבאי המתנדב את רשות הכבאות המחזיקה את הידית הכבאות שהוא נמנה עמה".

הדחלט: לקבל את הצעת מר רוזנטל.

מר רוזנטל:

הסעיף הבא הוא סעיף 23 (א) (1), בו נאמר בסופו: "...והפעולה היתה הכרחית לכיבוי הדליקה, למניעת התפשטותה או להציל הנפגע...". בשעתו החליטה הוועדה שהכבאים המגיעים למקום הם שיחליטו אם היתה הפעולה הכרחית או לא. הדבר לא ייתכן. כי ביהמ"ש או ועדה מיוחדת הם שיצטרפו לקבוע את העובדות, ומשום כך אני מציע להשמיט מלים אלו, ולכתוב: "כבאי מתנדב שנפגע תוך ועקב מעולה לכיבוי הדליקה, למניעת התפשטותה או להצלת נפש עקב הדליקה, והפעולה היתה הכרחית או מעולה לכיבוי הדליקה, להתפשטותה או להצלת הנפגע...". כי השאלה היא מהי פעולה "הכרחית" לכיבוי שריפה, ומוטב לכתוב "מעולה". אבל אני מפנה שאלה זו לחלטת הוועדה. כי "הכרחי" הוא נוסח הרבה יותר מצמצם.

י. ישעיהו:

מדוע דרושה בצלל הסיפא בדבר פעולה הכרחית? מדוע לא די במלים "כי שנפגע בשעת כיבוי שריפה"?

מר רוזנטל:

החלטת הוועדה היתה: בתנאי שיוחלט שהפעולה היתה הכרחית.

מר סילברסטון:

ההצעה לסעיף זה עלתה כאן בוועדה; הוא לא היה בנוסח המקורי של החוק. אז עלתה גם ההצעה להשאיר את העניין לחוק הכללי בדבר נזיקין, אבל היא לא נתקבלה. אשר לביטוי "הכרחי" זהו ביטוי מצמצם מאד, ואם יגיע העניין לביהמ"ש תתעורר בדקדקות השאלה אם פעולה כלשהי היתה אמנם הכרחית או לא. אם הכוונה היא אפוא ללכת לפי קו לא מצמצם ויחד עם זאת לקבוע מסגרת כלשהי - אולי כדאי לכתוב: "פעולה הדרושה לכיבוי שריפה", ואז יהיה לביהמ"ש שיקול יותר רחב, ואז לא דרושה גם הסיפא של הסעיף.

י. ישעיהו:

לא נראה לי כל צמצום בנקודה זו. אדם קופץ לתוך האש לכבוא שריפה, ללא שיקולים אם זה מעיל או הכרחי, עוד לפני בוא הכבאים, והוא נפגע. צריך לאפשר לו לקבל פיצויים מבלי שיבוא לחטט ולומר שהפעולה לא היתה הכרחית.

**ד. בר-רב-האי:** המחוקק חייב לתת הנחיה לבי-המ"ש. אנו רוצים שכל אדם שפעל בתום-לב בכישרון שריפה יוגן על ידי פיצויים, וכאן כל ההגבלות מיותרות או מזיקות. איננו מסכים גם להגביל זאת מובא של "לפני בוא הכבאים". ייתכן שאדם הגיע לפני שבאו הכבאים, והוא נמצא בפניה מרוחקת של הבנין הנוער ברגע שהם מגיעים, ושם נפגע. ההגדרה צריכה אפוא להיות: כל מי שמתקף פעולה בתום לב זכאי לפיצויים במקרה שנפגע, בין אם לפני שהגיעו הכבאים או אחרי שהגיעו.

**י. שופמן:** אני מצטרף לדעתם של ח"כ בר-רב-האי וישעיהו. איננו מסכים לחשש שאדם ייפנס למקום נוער בכוונה להיחבל ולקבל פיצויים. צוטף לכך הכנסנו סעיף בדבר אנשים הנדרשים על ידי יחידת הכבאות לעזור בכישרון שריפה, ולא צריך להבדיל בין מי שעוזר עפ"י דרישת הכבאים ובין מי שעוזר מתוך התנדבות אישית.

**הי"ר י. ריפתין:** ההבדלה צריכה להיות לא בין מי שנפגע לפני בוא הכבאים או אחרי בואם, אלא הקו צריך להיות: מי שנפגע לאחר שבאו הכבאים והוא נדרש לעזור ולא עזב, ונפגע.

**החלט:** למחוק את המלים "והפעולה היתה הכרחית".

**מר רוזנטל:** הסעיף הבא מדבר על אנשים שנשארו גם לאחר שהגיעו הכבאים, עפ"י בקשת מפקד יחידת הכבאים או ברשותו.

**ד. בר-רב-האי:** הדבר צריך להיות מנוסח לא בצורה חיובית - "שאר עפ"י בקשת מפקד הכבאים" - אלא בנוסח שלילי: "שלא יחידת הכבאים לא ביקש ממנו בפפורש לעזור".

**מר רוזנטל:** אי-אפשר לדרוש מהמפקד שתוך כדי הפעולה ירוץ לגרוש את האנשים מהמקום. הכלל הוא שכשיש כבאים - הם האחראים במקום והם השולטים במצב, וכל אדם נוסף צריך שיצא שם ברשות.

**הי"ר י. ריפתין:** איננו רוצים צורך להתמיד עם האנשים הללו. כי ייתכן שנרגע שמגיעים הכבאים נמצא אדם בקומה הרביעית של בנין נוער, ובדרך למטה הוא נפגע. דעת הוועדה היא שאם לא אומרים בפירוש למתנדב "הסתלק פה", הוא נשאר מתנדב וזכאי לפיצויים.

**מר רוטנברג:** צריך לזכור שדעות הכבאות היא שתצטרך לשלם את הפיצויים, ויש באן סכנה שיטילו על רשות מקומית קטנה תשלום פיצויים בטרם יגיעו אנשים. אנשים בדרך-כלל אזהבים לעזור למכבי-אש גם אם אין זקוקים להם. כי ברי אש הוא מקצוע, ולא כל אחד יכול לעשות זאת, וצריך לצמצם קצת את הוצרן לעזרה בזמן שאיננה דרושה. אם מישהו עשה דברים באמת בכנות, אזי צריך שהימצא הדרך לעזור לו.

**מר סילברסטון:** לפסקה הראשונה אני חושב שצריך להוסיף: "לפני הגיע הכבאים, או אחרי עזבם את המקום". כי קורה שכבאים עוזבים את המקום בהרגשה שפינו את הדליקה, ופתאום היא מתלקחת מחדש.

נוסף לכך עלינו להביא בחשבון שאדם כשהוא מתנדב פועל לפני צו מצפוני, וצריך להביא בחשבון היבט של הינזקות. אני מציע אפוא להכניס פסקה שתגדיר את עליונותו, שיעשה חשבון אם עבוחא דרושה לפני שהוא בא להסתכן.

**ד. בר-רב-האי:** לא צלם ממני שאני טוען עכשיו בדיוק ההיפך ממה שטענתי לפני שלושה חדשים בנקודה משפטית שהורה, אבל שביטתי את דעתי. ואני רוצה להציע הצעה: מי שהשתתף בכיבוי שריפה או במציעת התפשטותה, או בהצלת גוף או רכוש בתום-לב, ולא פעל בניגוד להוראות המפקד - זכאי לקבל פיצויים. במקרה זה אפשר לאחד את הסעיפים (1) ו-(2) שבסעיף.

**מר רוזנטל:** אם תאחד את הסעיפים (1) ו-(2) ולא תבדיל בין מי שפועל לפני שהגיעו הכבאים ואחרי שהגיעו - יחליט בי"ה"ש שאם מישהו נפגע לפני שהגיעו הכבאים, אין הוא זכאי לפיצויים כיוון שלא היה מי שיאמר לו בן או לאו.

**החלט:** 1. לקבל את הצעת ח"כ בר-רב-האי: מי שהשתתף בכיבוי שריפה או במציעת התפשטותה, או בהצלת גוף או רכוש בתום-לב. ולא פעל בניגוד להוראות המפקד - זכאי

ועדת הפנים - 14.10.58

2. לאחד את הסעיפים (1) ו-(2) ולא להפריד בין המצב לפני שהגיעו הכבאים ואחרי שהגיעו.

ד. בר-רב-האי: אם המפקד איננו במקום (לפני שהגיעו הכבאים), מסילא אינו נותן הוראות נגדיות, ואז האיש זכאי לפיצויים.

ע. דגני: יש עוד שאלה של מי שגרם לנזק בתום-לב. ענין זה מכוסה לגבי כבאים מאורגנים, מקצועיים ומתנדבים. אך מה בנוגע לאותם כבאים ספונטניים שגרמו לנזק בתום-לב?

מר רוזנטל: אנו מתנגדים לתת חסות לאדם כזה, כי אחרת כל אדם יוכל להתפרץ ולגרור נזק "בתום-לב".

היור"י. ריפתין: הוועדה מאוחדת בדעתה שאפילו אדם מהרחוב, אם ישבור חלון ויתפרץ לבית בוועד כדי להציל ילד, לא יהיה חייב בתשלום פיצויים עבור הנזק שגרם ע"י שבירת החלון, ואנו מבקשים שהיועצים המשפטיים ימצאו לכך ביטוי בחוק.

מר רוזנטל: עכ"פ, זוהי הצעה חדשה שלא היה עליה דיון, ואנו מבקשים שיהיה דיון על זה כדי שנוכל להביע את דעתנו.

מר רוטנברג: הנדלי הוועדה הביעו את רצונם להרחיב את האחריות של רשות הבטחה לתשלום פיצויים למי שנפגע עקב פעולות התנדבות. דבר זה מהייב את הממשלה לבחון באיזו מידה רצון זה יחייב את אלה שיצטרפו לשאת בדבר, ובאיזו צורה. למשל: מי קובע אם אותו איש אמנם השתתף בכיבוי השרפה? צריך לבדוק גם באיזו מידה יחייב הדבר איזכור של הביטוח הלאומי.

שמענו אפוא את רצון הוועדה, ואני מבקש רשות לתת על כך תשובה בישיבה הבאה, ואז אביא אולי גם את הביטוח הסופי של דעת הממשלה בענין זה.

היור"י. ריפתין: אני מציע לסכם בישיבה זו כדלקמן: להטיל על ח"כ בר-רב-האי ושופמן לפעול כוועדת משנה לגבי סעיף זה, ולאחר מבע עם נציגי הממשלה בסעיף זה ובשאלה שהועלתה ע"י ח"כ דגני - יביאו הצעה לישיבה הקרובה של הוועדה.

החלט: לקבל את הצעת היור"י: ח"כ בר-רב-האי ושופמן יהיו ועדת-משנה שתבדוק את הסעיף הזה, ואת הצעת ח"כ דגני, ביחד עם נציגי הממשלה, ויביאו את הצעתם המסוכמת לישיבה הקרובה של מליאת הוועדה.

מר סילברסטון: נדמה לי שהיכנות כאן כבר הוכיח כמה קשה לשקף את כל האפשרויות בענין זה, כמו הדוגמה שאדם נמצא בקומה הרביעית ומפקד הכבאים לא ראה אותו כשהגיע, וכו'. אני מציע אפוא להשאיר את הדבר הזה לחוק הכללי של בוזיקין, ושם יש כבר תקדימים לכך.

אשר לביטוח, אני מבין את רצון הוועדה לגבי המצב לאחר שהכבאים כבר הגיעו. אבל אם הכוונה היא לאשר כל פעולה אלא אם כן מפקד הכבאים אמר "לא", האם הכוונה היא לכל פעולה, או רק לפעולה הכרחית וכו'?

היור"י. ריפתין: אשר להצעה בדבר חוק הבזיקין - הדבר כבר התעורר פעם בוועדה, והיא לא קיבלה את ההצעה. לשאלה השנייה, אני מעדיף לדון על כך לאחר שצראה את נוסח ההצעה של ועדת המשנה.

בסיום הישיבה יש לח'כ שופמן הצעה לסדר הדיבורים.

ועדת הפנים - 14.10.58

י. שופמן: באחת הישיבות האחרונות לפני הפגרה הועלתה הצעה שלי לסדר-היום בענין הסרטים הגרמניים, והדיון הועבר לוועדה. בשבועות האחרונים עובר מספר הסרטים הגרמניים כל גבול; למעלה מ-50% בממוצע מכלל הסרטים המובאים וגרמניים. משרדי המסחר והאוצר קובעים רשימות-יבוא פתוחים, ואינם קובעים את ארץ המוצא של הסרטים, ואנשים מביאים סרטים מכל מקום ששם זול יותר להשיג אותם. אני מבקש אפוא שנקיים על כך דיון בהקדם.

הינדל י. ריפתין: באחת הישיבות לפני הפגרה קיימנו דיון על שאלת הסרטים בכלל, לפי הזמנת המועצה לביקורת סרטים, וגם סיכמנו סיכומי-ביניים בדיון. ידוע לי שהיתה הצעה בענין זה בכנסת, והיא הועברה לוועדה, אבל טרם נקבע לאיזו ועדה. אם ועדת הכנסת תחליט להעביר ענין זה לוועדת הפנים - נדון בזה בהקדם.

(הישיבה נבעלה ב-11.00)